

Olympische mijmeringen

door Gerard DANIËLS

Mijn verste herinnering aan Olympische Spelen brengt me terug naar de poësisklas in het middelbaar. Onze befaamde leraar Jozef Verhelle, stichter van Hermesclub, had de mogelijkheid gekregen de eerste naoorlogse O.S. te Londen in 1948 bij te wonen. Lid zijnde van het hoofdbestuur van de Belgische Atletiekbond, was hij als afgevaardigde uitgezonden. Hij zag er de dramatische ontknoping van de marathon waar de Belg Etienne Gailly als eerste het stadion kwam binnengelopen maar in de plaatselijke ronde, door uitputting en tekort aan vochtinname, nog door twee concurrenten werd voorbijgestoken. Onze leraar kon dit dramatische gebeuren zo bevlogen en pathetisch aan de man brengen dat wij, als jonge snaken, allen droomden om ooit zelf eenmaal de Spelen te mogen meemaken.

Om geselecteerd te worden voor O.S. moet men tot de groep van uitzonderlijke topsporters behoren want alleen de besten van de wereld komen er in de arena. Vandaar het gezegde dat mogen deelnemen reeds een merkwaardige prestatie op zich is en een legendarische status meebrengt die levenslang blijft nazinderen. Nu Oostende tot sportstad werd verkozen, is het interessant na te gaan of ook Oostendenaars in het verleden tot die uitverkorenen hebben behoord. En jawel, sommigen van onze stadsgenoten hebben ooit die top bereikt.

LONDEN 1948.

Typisch voor de O.S. van die tijd was dat in de sportstadions geen enkele reclame werd toegelaten. Toch benutte menig bedrijf de Spelen om, in de hype van de wereldwijde belangstelling, hun nieuwigheden voor te stellen. Christian Dior bracht zijn 'new-look'-kledij op de markt; het eerste hamburgerrestaurant opende zijn deuren; de kersverse polaroïdcamera leverde verrassende instantfoto's af; en de volkse Citroën 2CV veroverde de Europese wegen.

Van dit enthousiasme voor de heropbouw na wereldoorlog II genoot alleen VERHELLE als enig Oostendenaar, zij het dan nog vanop de tribune. En zijn geestdrift veerde op toen de Belg Gaston Reiff in een bloedstollende 5000m de onklopbaar gewaande Emil Zatopek nipt achter zich hield. En gezien O.S. voor de eerste maal per TV (zwart-wit) werden uitgezonden, kon gans het land mee genieten van deze onverwachte triomf.

HELSINKI 1952.

Brigitte Bardot was met veel omhaal ten tonele verschenen en onderstreepte dit door haar oogverblindend huwelijk met Roger Vadim; de revolutionaire antibabypil zorgde daarentegen voor beroering; de Levi's Jeans veroverden Europa; de Atlantische veerboot "United States" bewam de blauwe wimpel voor snelste overvaart; Samuel Beckett lanceerde een nieuwe theatervorm met "Wachten op Godot" en Nobelprijswinnaar Ernest Hemingway schreef zijn beroemde "De oude man en de zee". Een nieuwe levensstijl had kennelijk zijn intrede gedaan.

Deze Spelen werden gedomineerd door Emil Zatopek. Maar ook een Oostends atleet maakte ditmaal deel uit van de bonte bende, de onvergetelijke HENRY STEENACKER. In zijn thuisclub KRNSO spreekt men nog steeds over de succesvolle Steenacker-periode. Hij behaalde 7 achtereenvolgende titels in het BK-skiff naast Europese ereplaatsen. Hij mocht dan ook ons land vertegenwoordigen in Helsinki waar hij de reeksen vlot doorkwam en tenslotte een eervolle 7e plaats veroverde.

MELBOURNE 1956.

Veel namen van toen klinken ons vandaag nog bekend in de oren. Elvis Presley startte zijn carrière als rock'n roll-koning; Maria Callas kende haar operadebuut met "Norma" van Bellini; Prins Rainier van Monaco huwde met zijn filmster Grace Kelly.

Heel uitzonderlijk grepen deze Spelen ook in twee verschillende landen plaats. Door de strenge quarantaine-wetten voor dieren in Australië, waardoor de paardensport er niet kon doorgaan, werd dit onderdeel naar Stockholm overgeplaatst. Van uiterst zuidelijk halfrond naar het noorden van het noordelijk halfrond. Van wereld overspannende Spelen gesproken!

Ook nu weer was onze stad vertegenwoordigd. En hoe kan het anders dan door dezelfde HENRY STEENACKER, ditmaal vergezeld van zijn broer FERNAND. Samen in dubbeltwee zonder stuurman haalden ze 5 X de Belgische titel binnen. In Melbourne evenaarden ze de prestatie van Helsinki en roeiden voorbij de reeksen naar een mooie 7e plaats.

ROME 1960.

Er begonnen hoopvolle jaren met nieuwe ontdekkingen. De aanwending van laserstralen in de geneeskunde maakte furore en de Amerikaanse onderzeeër "Triton" lukte de eerste ononderbroken onderwaterreis rond de wereld. Maar ook cultuur scoorde met de musical "Oh Calcutta !" en met de eerder schokkende film van Hitchcock: "Psycho". Ook het Vaticaan verraste en toonde zijn nieuwe openheid naar de wereld toen alle deelnemers op het St. Pietersplein ontvangen werden door de immer gul lachende Paus Johannes XXIII.

Op de Spelen zelf werd een nieuw tijdperk ingehuldigd met de opkomst van de zwarte atleten. De marathon werd er immers gewonnen door de Afrikaan Abele Bikila en Wilma Rudolphe, ook "zwarte gazelle" genoemd, spande de kroon met 3 gouden plakken. Te vermelden dat ze in haar kinderjaren getroffen werd door polio!

In deze feestelijke stemming verkeerden ook onze Oostendse deelnemers. De Steenacker-periode had schijnbaar ook de jongeren in de club geprikkeld en zo mochten ROLAND BOLLENDERG, EDGARD LUCA en stuurman ETIENNE POLLET in de twee met stuurman het vliegtuig naar Rome instappen. Ik zie nog de foto waar ze met de breedste glimlach de trap bestijgen. Helaas, alhoewel ze ter plaatse hun beste tijden benaderden, werden ze in het hoge internationale gezelschap in de schiftingsen uitgeschakeld. Maar deelnemen in Rome bezorgde hen een onvergetelijke belevenis.

TOKYO 1964 – MEXICO 1968.

De hoogconjunctuur van de oostendse roeiclub was voorbij en geen andere oostendse sporter benaderde een olympische selectie.

MÜNCHEN 1972.

Het hoopvolle beeld dat de Spelen van Rome tekende, was overgeslagen naar een universele angst wegens de talrijke vliegtuigkapingen en terroristische aanslagen (o.a. PLO, Rote Armee). Ook München zou aan dit noodlot niet ontsnappen. Vijf PLO-Palestijnen (zwarte september genaamd) overvielen het Israëliësch paviljoen met 17 doden tot gevolg. München eindigde in totale mineur.

Ditmaal had Oostende zich van de sportieve opdoffer van de vorige jaren hersteld. GUSTAAF LAUWEREINS was een baanbreker van de judosport in onze gewesten en dit bereikte een hoogtepunt toen hij zilver won op het Europees kampioenschap in 1967. Afkomstig van een eenvoudige vissersfamilie vocht hij zich naar de top. In München versloeg hij in eerste ronde Chales uit de Dominicaanse republiek maar werd daarna gecounterd door de Oost-Duitser Wesner wat hem op een 13e plaats deed belanden. FRANCOIS DELEY combineerde een zwemcarrière met universitaire studies, toen een uitzonderlijke onderneming. In beide is hij schitterend geslaagd. Hij verbeterde tot 5 X toe het Belgische record 1500m. Te München verbeterde hij ook het record 800m en tikte in de einduitslag als 20e aan.

Ook begeleiders werden in de topsport steeds belangrijker. ROCH CAMPANA, rasecht Oostendenaar en basketter, wiens vader destijds de plaatselijke Cockerill-line leidde, was secretaris-generaal van het Belgisch olympisch comité geworden en in dezelfde functie aangesteld in de internationale universitaire sportfederatie. Te München trad hij aan als secretaris van de Belgische delegatie.

Toen ook **MIJ** het nieuws bereikte dat ik uitverkozen was om als dokter van de Belgische delegatie te fungeren, besepte ik dat dit een hoogtepunt in mijn sportmedische carrière zou betekenen en liep ik dagenlang met een onwezenlijk gelukkig gevoel rond. Ik logeerde in het olympisch dorp met een badge die toegang verleende tot op de start- en aankomstmeet van alle disciplines, maakte kennis met vele toenmalige topatleten uit de wereld, kon de eigen sporters helpen in de best mogelijke conditie hun kamp aan te vatten en leerde veel bij van de moderne evolutie in de sportgeneeskunde. En zag ter plaatse het drama dat de Israëli's overkwam wat de ganse olympische gemeenschap, samengekomen in het overvolle Olympia-stadion, tot in de ziel beroerde.

MONTREAL 1976.

De angstige sfeer beheerste nog altijd de gemoederen en Canada had de strengste maatregelen getroffen om een nieuw olympisch drama te voorkomen. Overal militairen als bewaking en elke verplaatsing van atleten buiten het dorp gebeurde met leger-escorte.

Het kon de Oostendenaars allemaal niet deren. FRANCOIS DELEY versierde zijn tweede olympische selectie wat bewijst dat hij gedurende die vier tussenjaren de top van het Belgische zwemmen beheerste. Atlete REGINE BERG, aangesloten bij Hermesclub, mocht zich een eerste maal meten in dit mondiale gezelschap. Zij behaalde een beloftevolle 7e plaats in de middellange afstand. Later zou ze nog 7 Belgische titels inpalmen en in 1985 veroverde ze zilver in het indoorwereldkampioenschap. Ook nieuw was hockeyer FRANK SMISSAERT, in Oostende geboren maar aangesloten bij een Waalse club. De hockeyploeg behaalde een 9e plaats. Een derde nieuwkomer betrof ROBERT VANDEWALLE die later furore zou maken. Robert was de zoon van electricien Vandewalle die een lustrerie-winkel openhield in de Kapellestraat. Een beetje moeilijke relatie met zijn vader dreef hem naar Wallonië om stenen te houwen en met het gespaarde geld trok hij solo naar Japan om in het hol van de leeuw de finesses van het judo te leren. Hierover verklaarde hij later: "In Japan slaapt ge op de grond, je eet gelijk een hond en je traint gelijk een leeuw ". In Montreal moest hij nog leergeld betalen en eindigde er als 17e.

Ook in de begeleiding was onze stad weer present. In het secretariaat zetelde terug ROCH CAMPANA, een belangrijke post als men beseft dat atleten niet altijd zorgvuldig omspringen met hun papieren wat telkens menig probleem opleverde. En Roch mocht het dan telkens oplossen.

Ook IK bekwam mijn tweede benoeming als dokter van de Belgische delegatie. Het viel mij op dat zoveel nog jonge sporters overmand werden door heimwee en ik daar heel wat tijd en psychologie moest aan besteden. Verwonderlijk was dat ook prins Alexandre de Merode, voorzitter van de medische commissie IOC, daaraan te lijden bleek. Hij kwam mij meermaals opzoeken en dan gingen we samen een pint drinken in de pub van het olympisch dorp. Toen het mijn beurt was om een rondje te betalen, vroeg ik hem; "nog eentje, Monseigneur?" De omstaanders keken verbaasd op en vroegen zich af of ik ergens met een verdwaalde bisschop op schok was. Tot ik hen uitlegde dat het een Belgische prins betrof en voorzitter van de medische commissie die hen op eventueel dopinggebruik zou controleren. Daar werden ze toch even stil van.

MOSKOU 1980.

De koude oorlog woedde in alle hevigheid. President Jimmy Carter kondigde een boycot aan van de olympische spelen en vroeg de westerse landen hem te volgen. Dat deden die ook maar hun olympische bonden waren helemaal niet akkoord en stuurden toch beperkte afvaardigingen zonder veel omkadering (geen subsidie-tussenkomst). REGINE BERG, die in de Europese indoorkampioenschappen een 4e plaats had behaald, versierde haar tweede selectie, ditmaal als lid van de 4 X 400m. De ploeg knokte zich naar een mooie 7e plaats. ROBERT VANDEWALLE beleefde zijn topjaren in de judo. Hij had goud veroverd op het Europees kampioenschap te Wenen en alle hoop was op hem gevestigd. Hij ontgoochelde niet, vocht zich voorbij regerend wereldkampioen Tengiz Khubuluri en veroverde warempel olympisch goud, de enige medaille die de Belgen konden meebrengen en de enige gouden plak die een Oostendenaar ooit bereikte. Een

uitzonderlijke topprestatie waar de boycot van de Amerikanen niets aan veranderde want die bekleedden in judo maar een ondergeschikte rol. Deze Spelen bereikten overigens een hoog niveau, er sneuvelden 34 wereldrecords en 62 olympische records. Het verging Jimmy Carter minder goed want in het najaar werd hij in de verkiezingen verslagen door ex-filmster Ronald Reagan die als nieuwe president werd ingezworen.

LOS ANGELES 1984.

Het kon niet anders dan dat Moscou weerwraak zou nemen en op zijn beurt deze Spelen zou boycotten, daarin gesteund door haar satellietstaten. En toch waren er meer deelnemers dan ooit want voor de eerste maal deed ook China mee, alsmede enkele kleinere Afrikaanse en Aziatische landen. Een nieuwe wereldfiguur zou deze Spelen overheersen. Sprinter Carl Lewis kroonde zich tot idool met 4 gouden plaatsen en een vers wereldrecord op 200m. Minder goed verging het ditmaal ROBERT VANDEWALLE, aan zijn derde selectie toe. Door een ogenblik onoplettendheid verloor hij in de 1e ronde van Leon White met waza ari en werd meteen uitgeschakeld. Velen dachten dat dit wel het einde van zijn carrière zou betekenen maar dat was toch even misrekend!

Eveneens op de lijst van geselecteerden prijkte plankzeiler ARNOULD MISSIAEN, geboren in Oostende en aangesloten bij de plaatselijke club VVW. Zijn 10e plaats op het E.K.-1983 kon hij op deze O.S. niet evenaren.

Zelf was ik niet meer opgenomen in de officiële olympische delegatie maar de wielerbond vroeg mij toch aanwezig te zijn als medisch raadgever van de wielrenners. Ik vloog, samen met sportvoorzitter Ernest Devuyt, over de noordpool-ijskap naar het tropisch warme Los Angeles. Daar logeerde ik in een hotel maar had een eigen auto, een Ford Mustang, ter beschikking waardoor ik de verschillende sportstadions gemakkelijk kon bereiken. Los Angeles is immers 100km lang en 100km breed en zonder openbaar vervoer. Ik zag er wielrenner Roger Ilegems het olympische goud binnenrijven in de 50km puntenkoers, woonde de bescheiden huldiging bij in het olympisch dorp en werd samen met de ganse delegatie overheerlijk ontvangen door de Belgische consul-generaal André Adams (vergezeld door L.A.-burgemeester Tom Bradley) in diens riante ambtswoning. Bovendien werd mij medegedeeld dat ik voortaan opgenomen was in de internationale federatie van olympische dokters (IAOMO).

SEOUL 1988.

De keuze van Seoul tot organiserende stad was een gevaarlijke gok. De Koreaanse oorlog (1950-1953) was beslecht met een splitsing in een westers deel (zuid) en een communistisch deel (noord). De vijanden stonden rug aan rug. Door de opkomst van Michail Gorbatsjov (1985) met zijn glasnost en perestrojka werd het plots toch mogelijk deze O.S. in een meer ontspannen sfeer te laten plaatsgrijpen.

Oostendenaar ROBERT VANDEWALLE had, na zijn ontgoocheling te Los Angeles, terug de draad opgenomen. Hij behaalde goud op het E.K. te Hamar (1985), brons op het W.K. te Seoul (1985), terug goud op het E.K. te Belgrado (1986) en brons te Parijs (1987). Met deze uitslagen was een 4e olympische selectie vanzelfsprekend. En daar trok hij de lijn door want hij won al zijn kampen behalve de voorlaatste. Het leverde hem een bronzen medaille op.

Deze Spelen gingen de geschiedenis in met de dramatische ondergang van de Amerikaanse sprinter Ben Johnson. Prins Alexandre de Merode, voorzitter van de medische commissie I.O.C., kondigde het onverwacht dopinggebruik (stanozolol) aan en Johnson verloor al zijn zo pas verworven medailles en de glorieuze status die hij met veel bravoure meende te moeten etaleren. Het sloeg in als een bom in de porseleinen sportwinkel!

BARCELONA 1992.

Stilaan verdween de spanning tussen de staten en kwam terug een verbroedering rond de olympische vlag. Door de opheffing in 1991 van de vroegere Sovjet-Unie namen de vrijgekomen Baltische staten afzonderlijk deel onder eigen embleem. Ook Zuid-Afrika mocht zich weer aanmelden na de afschaffing van de apartheid en Cuba besloot zelf na een lange afwezigheid de stap te wagen. Daarbij kwam dat de deur voor beroepssporters (o.a. basket, tennis, enz.) werd open gebeukt. Zo namen 169 landen deel wat het aantal atleten op 9386 bracht.

Ook Oostende toonde zich weer present. Ouwe taaie ROBERT VANDEWALLE, ondertussen bijna 40 j. oud en aan zijn 5e selectie toe, vocht andermaal voor wat hij waard was maar kon zijn ouderdom niet ontlopen. Hij werd toch nog 7e in zijn categorie. ANDRE BRISSINCK, aangesloten bij KRNSO, was in ons land benoemd tot olympisch celhoofd voor de roeisport. Zijn kennis en objectief gezag werden ook buiten de grenzen erkend en zo werd hij als internationaal scheidsrechter uitverkozen om op de O.S. te fungeren. Men moet tot de beste van de wereld behoren om zo'n promotie te verwerven.

ATLANTA 1996.

Weer was het hannes met de toekenning van de Spelen. Het was immers exact 100 j. geleden dat de moderne O.S. in 1896 te Athene waren heropgestart door Pierre de Coubertin en iedereen verwachtte dat kandidaat Griekenland dan ook torenhoog mocht zeker zijn. Maar het werd Atlanta en algemeen werd beweerd dat steekpenningen de doorslag hadden gegeven. Dit kon echter nooit bewezen worden. De organisatie in Atlanta was een en al chaos en het commerciële werd te opvallend vooropgezet. In zijn slotwoord onthield IOC-voorzitter Samaranch zich ditmaal van een lovende beoordeling.

Dit alles zal de oostendse deelnemers geen zorg zijn geweest. BJORN HENDRICKX mocht zijn opwachting maken op de olympische roeibaan. Samen met Bruggeling Symoens moesten zij in dubbel twee het opnemen tegen de wereldtop. Het werd een 4e plaats in finale B, een 10e in de algemene rangschikking. Ook ANDRE BRISSINCK, als scheidsrechter, was aan zijn tweede selectie toe. Het toont zijn ontegensprekelijke waarde. Ditmaal werd hij vergezeld door clubgenoot DANIEL DEWEERT die als kamprechter zijn debuut mocht genieten in dit wereldgebeuren.

SYDNEY 2000.

Europa had in 1999 de euro aangenomen als eenheidsmunt wat de samenhangigheid tussen haar staten moest bevorderen. Dit werkte blijkbaar aanstekelijk voor Noord- en Zuid-Korea, zo lang elkaars vijand, die ditmaal onder eenzelfde vlag aantraden. Ook ontwikkelde zich een beslissende fase in de dopingbestrijding want EPO-tests werden ingevoerd en het onderzoek van bloedmonsters geofficialiseerd. Later werden deze Spelen bestempeld als de beste ooit. Alles verliep op wieltjes, zonder hinderende incidenten en in een opvallend sportieve sfeer.

Slechts één Oostendenaar mocht hiervan genieten. BJORN HENDRICKX, aan zijn tweede selectie toe, trad ditmaal op in de Belgische roeiploeg van dubbel vier. Het werd een 3e plaats in finale B wat een 9e stek in de algemene rangschikking opleverde.

ATHENE 2004.

Eindelijk was het de beurt aan Athene dat in 1996 zo pijnlijk over het hoofd was gezien. En zij deden het behoorlijk, dixit Jacques Rogge, die in 2001 IOC-voorzitter was geworden in opvolging van Samaranch. Hij zou het blijven tot 2013. Elke O.S. wordt geopend door de olympische vlam. De toorts wordt steeds ontstoken in de Hera-tempel te Olympia (Griekenland) en vandaar overgebracht naar het organiserende land waar het alle belangrijke steden bezoekt en van hand tot hand gedragen wordt in een stratenloop waar de bewoners mogen aan deelnemen (ik mocht het ooit meemaken te Los Angeles). Maar in Griekenland werd voor de eerste maal van dit aloude stramien afgeweken en werd de vlam wereldwijd rondgedragen. Van Olympia over Peking, Delhi, Cairo, Kaapstad, Rio, New

York, Lausanne, Kiev, Istanboel, Sofia en Nicosia om uiteindelijk terug in Athene te belanden. De ganse wereld mocht meegenieten van de olympische sfeer.

In onze stad konden geen nieuwe atleten zich uitzonderlijk onderscheiden en bleef elke selectie ver weg. En toch bleven wij niet verweesd achter. ROBERT VANDEWALLE had wel zijn carrière beëindigd maar werd nu benoemd tot delegatieleider van de Belgische afvaardiging. Zijn jarenlange olympische ervaring, zijn enthousiaste aanpak die andere sporters begeisterte, de oprichting van een eigen Resourcement Center waar hij kaderleden van bedrijven kneedde, hadden hem tot uitgelezen kandidaat naar voor geschoven. Achteraf voelde hij er zich minder gelukkig mee. In plaats van dicht bij de atleten te vertoeven en hen te kunnen aanvuren, moest hij zijn tijd verliezen in ontvangsten van bobo's, ministers en andere prominenten, in talloze vergaderingen en allerlei plichtplegingen. Al dat officieel gedoe lag hem minder. Het bleef bij dit ene experiment.

PEKING 2008.

De verkiezing van China als organisator van de Spelen in 2008 lokte wereldwijd algemeen protest uit met het verwijt dat de mensenrechten er frequent geschonden werden en kinderarbeid ingezet werd om zelfs olympische gadgets te vervaardigen. Om haar gezicht te redden deed het land wel een forse inspanning en dit was schijnbaar voldoende voor niet minder dan 80 staats- en regeringshoofden om de openingsplechtigheid in het "vogelnest"-stadion bij te wonen. De olympische vlam reisde niet meer wereldwijd maar had toch een speciaal toetje in petto. Door 80 getrainde bergklimmers werd ze naar de top van de Mount Everest gebracht alvorens naar Peking af te zakken.

Voor de Belgen werd het een vrij ontgoochelende oogst waar de vrouwen als enige lichtpunt naar voor traden. Een zilveren medaille op de 4 x 100m. atletiek en dan de spannende finale in het hoogspringen waar Tia Hellebaut uiteindelijk aan het langste eind trok: gouden beloning! Voor Oostende kwam het turnen aan bod met JOERI DEJONGHE als jurylid trampoline en ALAIN COUSSEMENT als jurylid artistieke gymnastiek. Het was ook de eerste olympische deelname van BRIAN RYCKEMAN, geboren Oostendenaar maar aangesloten bij de Brugse zwemkring. Hij behaalde 20 keer goud in Belgische en internationale openluchtzwemkampioenschappen. Zijn beste prestaties lagen op 25km maar op O.S. staat slechts 10km op het programma. Hij behaalde in deze discipline een mooie 7e plaats.

LONDEN 2012.

Londen mocht voor de 2e maal de naoorlogse O.S. inrichten. Zo dichtbij kon ook Oostende hier een graantje meepikken en enkele nationale teams kwamen een stukje voorbereiding bij ons afwerken. Specifiek voor deze Spelen was wel dat voor de eerste maal alle deelnemende staten minstens 1 vrouwelijke deelnemster telden, inbegrepen de Arabische landen waar dit toch een baanbrekende nieuwigheid betrof.

Ook ditmaal mochten enkele Oostendenaars de plas oversteken. Juryleden JOERI DEJONGHE en ALAIN COUSSEMENT, aan hun tweede uitzending toe, bewezen hiermee dat hun deskundigheid ook internationaal op prijs werd gesteld. Ook BRIAN RYCKEMAN veroverde zijn tweede zending maar het werd een onverwachte afknapper met een voor hem ontgoochelende 16e plaats. Nieuwe naam werd WANNES VANLAER, geboren Oostendenaar maar aangesloten bij de Waalse zeilfederatie (waar hij wel subsidies kon verkrijgen). Hij veroverde 7 x-goud in het B.K. Te Londen moest hij het stellen met een 34e plaats.

EPILOOG.

Rio 2016, met 5 Oostendse deelnemers, ligt nog te vers in het geheugen om opgenomen te worden in deze mijmeringen over het verleden. Sinds het heropstarten van de O.S. na wereldoorlog II, over een tijdsverloop van 70 jaar, zijn 17 edities doorgegaan. In 15 daarvan waren Oostendenaars aanwezig, zij het als atleet dan wel als official. Sommigen werden 1 x geselecteerd, anderen meermaals. In totaal

mochten 14 verschillende oostendse sporters het olympia-uniform aantrekken waarvan 5 meerdere selecties te beurt viel. Kenmerkend is dat 10 van hen in een watergebonden discipline opereerden wat toch eigen is aan een stad aan zee. Bij de officials tellen we 8 eenheden waarvan 5 gedurende verschillende edities hebben gefunctioneerd.

Bij O.S. worden de drie besten met een eremetaal bekroond. De uitslagen 4 tot en met 8 ontvangen een erediploma, persoonlijk gehanteerd door de IOC-voorzitter. Tot de acht besten van de wereld behoren, blijft een merkwaardige prestatie waaraan veel inzet en opoffering is voorafgegaan. Met fierheid mogen ze vandaag nog zeggen dat ze ooit tot de wereldtop behoorden. Voor Oostende hebben 5 sporters dit diploma mee naar huis gebracht. Hoogtepunt was natuurlijk een gouden en een bronzen palm als toetje op de taart. Algemeen kan men zeggen dat onze stad ook zijn duit in het zakje heeft gedaan.

Het blijft voor elke sporter een droom om ooit erbij te zijn op dit hoogfeest van de sport. Vandaar de legendarische spreuk: “deelnemen is belangrijker dan winnen!” Robert Vandewalle, onze gouden olympiër, zal er wellicht aan toevoegen: “maar winnen is toch plezant!”

BRONNEN

- 1) OLYMPISCH BEWOGEN, Roularta Books, 2006.
- 2) DE OLYMPISCHE SPELEN VAN ATHENE TOT ATHENE, Uitg. LANNOO, 2004.
- 3) Stijn Vanderhaeghe, DE OLYMPIERS 1900-2012, , Uitg. LIDO, 2012.
- 4) DIE OLYMPISCHEN LEGENDEN, M-brochure, Deutschland GmbH, D-4040 Neuss.
- 5) Gerard Daniëls, OP PAD MET WIELRENNERS, , ROULARTA BOOKS, 1995.
- 6) MONTREAL 1976, Olympics tijdschrift BOIC, 1976.
- 7) SPORT, tijdschrift BLOSO, Brussel, okt. 1972, p. 204-268.
- 8) SPORT, tijdschrift BLOSO, Brussel, april 1991, p. 7-41.
- 9) Daniel Deweert, KRNSO STELT LOKALEN VOOR, , Het Laatste Nieuws, 18.06.16, p. 19.
- 10) “Wannes VanLaer, PROBEREN BETER TE DOEN”, Het Nieuwsblad 15.07.16, p. 7.
- 11) “ULLA EN FRED 20j NA OLYMPISCH GOUD IN ATLANTA”, KW-weekblad, 15.06.16, p. 1-15.
- 12) GOOGLE (wikipedia), diverse olympische spelen.
- 13) Carlos DeVeene – Jacques Hereng, OLYMPISCHE SPELEN, uitg. Artis-Historia, Brussel 1984.

FAMILIE- HANDELS & VERENIGINGS-

DRUKWERK

Erkend BTW-drukker

Drukkerij : Brugsesteenweg 103 • 8420 Wenduine
Op afspraak : Populierenlaan 76 • 8450 Bredene
Tel. 050 42 58 48 • info@drukdeleu.be • www.drukdeleu.be

 drukdeleu
GRAFISCH BEDRIJF